

**RADA MIASTA
TARNOBRZEGA**

UCHWAŁA NR XL/389/2017

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 30 marca 2017 r.

**w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz
Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na Terenie Miasta Tarnobrzega, na lata 2017-2022.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity. Dz.U z 2016r. poz. 446 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust 2 pkt.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz.U. z 2015r. poz. 1390 z późn. zm.) Rada Miasta Tarnobrzega uchwala, co następuje:

§ 1 .

Przyjmuje się Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na Terenie Miasta Tarnobrzeg na lata 2017-2022, stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2 .

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega oraz Dyrektorowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu.

§ 3 .

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Tarnobrzega i Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu.

Wiceprzewodniczący Rady Miasta

Jan Dziubiński

UZASADNIENIE

Nadrzędnym celem opracowanego Programu jest przeciwdziałanie skali przemocy w Mieście Tarnobrzeg . W myśl zapisów ustawowych podmiotami odpowiedzialnymi za realizację Programu są w szczególności : jednostki organizacyjne pomocy społecznej, Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Policja, jednostki oświaty i placówki ochrony zdrowia oraz organizacje pozarządowe .

Zgodnie z art. 7 pkt 7/ ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej /tekst jednolity Dz.U 2016r. poz. 930 z późn. zm./ , pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom między innymi z powodu przemocy w rodzinie.

Przepisami szczególnymi w tym przedmiocie są przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie / tekst jednolity Dz.U 2015r. poz.1390 z późn. zmian./ W myśl przepisu art. 6 ust.2 pkt 1/ cyt. wyżej ustawy do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Realizując powyższe zadanie uzasadnione jest podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia Programu na terenie Miasta Tarnobrzega na lata 2017-2022, który stanowi załącznik do przedłożonej uchwały.

Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Tarnobrzeg pochodzących z opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych oraz środków umieszczonych w budżecie Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, dotacji oraz ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł , w tym ze środków unijnych. Przyjęcie w/w Programu pozwoli na podejmowanie efektywnych i zintegrowanych działań przeciw przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie jej negatywnych następstw w życiu społecznym i rodzinnym.

WICEPRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta Tarnobrzega

Jan Dziubiński

**RADA MIASTA
TARNOBRZEGA**

**Załącznik
do Uchwały Nr XL/389/2017
Rady Miasta Tarnobrzega
z dnia 30 marca 2017r.**

**MIEJSKI PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ
OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA TERENIE MIASTA TARNOBRZEGA
NA LATA 2017 -2022**

Tarnobrzeg, marzec 2017

SPIS TREŚCI:

Wprowadzenie

Rozdział I Uwagi ogólne

Rozdział II Definicje pojęć

Rozdział III Diagnoza problemu przemocy w rodzinie

Rozdział IV Założenia Programu

Rozdział V Cele Programu

Rozdział VI Monitorowanie, ewaluacja i finansowanie Programu

WPROWADZENIE

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 02 kwietnia 1997r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 z późn. zm.) stanowi w art.18, że rodzina znajduje się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej, zaś w art. 71 ust. 1 nakłada na Państwo obowiązek uwzględniania jej dobra w swojej polityce społecznej i gospodarczej oraz statuuje prawo rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych. Przepis art. 33 Konstytucji wskazuje ponadto, że kobieta i mężczyzna w Rzeczypospolitej Polskiej mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym. Zgodnie natomiast z art. 72 ust. 1 Konstytucji - Rzeczypospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka i każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją.

Nie budzi wątpliwości fakt, że zadaniem państwa jest zatem ochrona rodziny przed zagrożeniami płynącymi z zewnątrz i wewnątrz, w tym zwłaszcza przed przemocą ze strony osób najbliższych.

Dobrze funkcjonująca rodzina daje jej członkom poczucie bezpieczeństwa i wzmacnia ich rozwój. Zaburzone więzi rodzinne wpływają destrukcyjnie na funkcjonowanie człowieka, są jednym z podstawowych źródeł deficytów jednostki. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. Gdy w rodzinie występuje zjawisko przemocy to ulega ona dezorganizacji, nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role rodzinne ulegają zaburzeniu a zachowania poszczególnych członków stają się niezgodne z obowiązującymi normami prawnymi i moralnymi. Przemoc w rodzinie jest jedną z najbardziej okrutnych form krzywdzenia człowieka. Osoba najbliższa, obdarzona zaufaniem, pozostająca w bliskich relacjach winnych stanowić wzajemne źródło wsparcia staje się tą, która niszczy nie tylko fizycznie, ale i psychicznie. Konsekwencje psychologiczne przemocy domowej są olbrzymie, nierzadko mają charakter pokoleniowy. W wyniku doznanej krzywdy cierpi nie tylko okaleczone ciało czy psychika, ale o konsekwencjach mówimy również w wymiarze ekonomicznym. Przemoc w rodzinie jest problemem całej społeczności, która wie o takich sytuacjach. Nie będąc obojętnymi na sytuacje krzywdzenia w rodzinach w Tarnobrzegu, od wielu lat doskonalony jest system ochrony i pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie. Niniejszy program wpisuje się w ten system i jest jego niezbędnym elementem.

Rozdział I

Uwagi ogólne

Realizacja zadań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie należy do zadań własnych gminy i powiatu na zasadach określonych m.in. w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Opracowanie i realizacja programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie jest zadaniem własnym gminy i powiatu wynikającym z w/w przepisów. Osoby doświadczające przemocy wymagają specjalistycznej pomocy i sprawnie funkcjonującego systemu działającego interdyscyplinarnie, który pomaga przywrócić zaburzoną przez występowanie przemocy równowagę w rodzinie. Duże znaczenie w przypadku zagrożenia przemocą mają przede wszystkim działania profilaktyczne, które prowadzone odpowiednio wcześniej i wśród całego społeczeństwa dają szansę na uniknięcie głębokiego kryzysu w rodzinie oraz wpływają na zmianę postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie.

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2017 – 2022, zwany dalej Programem jest kontynuacją działań realizowanych w mieście od 2010 roku i jest dostosowany w miarę potrzeb do aktualnych uwarunkowań prawnych i społecznych. Realizowany będzie wielopoziomowo przez wszystkie instytucje i organizacje zobligowane do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, w tym ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Program jest częścią Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Tarnobrzega na lata 2014 - 2020.

Przystępując do opracowywania Programu przyjęto następujące założenia:

- 1) kontynuację celów i działań z Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Miasta Tarnobrzeg na lata 2011 – 2016 przyjętego uchwałą Nr XIII/158/2011 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 30 czerwca 2011r., z uwzględnieniem uwag i analiz z jego realizacji,
- 2) realizację zadań wynikających z aktów prawnych, w szczególności Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”, a także znowelizowanej ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie,

- 3) dostosowanie obecnego Programu do założeń Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014 – 2020,
- 4) dążenie do wzmocnienia systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w mieście Tarnobrzeg z uwzględnieniem dotychczasowych działań podejmowanych na terenie miasta.

Zjawisko przemocy w rodzinie jest, obok problemów alkoholowych, jednym z poważniejszych zaburzeń życia społecznego. Niesie za sobą dotkliwe konsekwencje dla osób pozostających w jego zasięgu – ofiar, sprawców, a także świadków. Przemoc w rodzinie należy postrzegać, jako zjawisko złożone, które ma swoje źródła w różnych aspektach życia. W ostatnich latach przeprowadzono szereg badań diagnozujących zjawiska przemocy w rodzinie w oparciu o różne aspekty. W okresie od 27 do 29 listopada 2014r. Pracownia Ipsos na zlecenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przeprowadziła badanie metodą wywiadów telefonicznych (CATI), którego celem było „zjawisko przemocy w rodzinie w zakresie częstotliwości jej występowania oraz zgłaszania”. Była to próba ogólnopolska osób w wieku 16 lat i więcej, wielkość próby N=1000. Jako narzędzie badawcze zastosowano: kwestionariusz z 6 pytaniami. Dotyczyły one występowania i zgłaszania przypadków przemocy w rodzinie, a także znajomości instytucji i organizacji, które udzielają pomocy jej ofiarom. W kwestionariuszu zastosowano także pytania metryczkowe. Wyniki badań przedstawiały się następująco:

- ✓ 14% Polaków zadeklarowało, że w przeciągu ostatniego roku było świadkiem przemocy w rodzinie. Zdecydowana większość zaobserwowanych przypadków stanowiła przemoc o charakterze psychicznym (75%) lub fizycznym (58%). Respondenci najrzadziej deklarowali, że byli świadkami przemocy seksualnej (8%).
- ✓ tylko dwóch z pięciu świadków przemocy postanowiło zgłosić ją instytucjom lub organizacjom. Ludzie młodzi wyraźnie rzadziej (27%) zgłaszali takie przypadki, niż respondenci w średnim (48%) lub starszym wieku (51%).
- ✓ świadkowie przemocy najczęściej powiadamiali o niej Policję (60%) i Ośrodki Pomocy Społecznej (35%). Osoby, które nie zdecydowały się zgłosić przypadku przemocy, którego były świadkiem, swoją bierność tłumaczyły brakiem wiary w skuteczność lub zasadność takiej interwencji.
- ✓ Policja (31%) i Ośrodki Pomocy Społecznej (29%) były najczęściej wskazywane przez respondentów, jako instytucje udzielające pomocy

ofiarom przemocy w rodzinie. Jednakże co trzeci respondent nie potrafił wymienić ani jednej instytucji czy organizacji.

Z badań Fundacji „Dzieci Niczyje” realizowanych w 2013 roku wynika, że zdecydowana większość Polaków- 60% aprobuje łagodne postacie przemocy fizycznej (klapsy) w wychowaniu dzieci, a ponad jedna trzecia badanych (37%) nie uważa, aby tzw. lanie było zachowaniem szkodliwym dla dziecka. Jednocześnie 63% badanych nie uważa bicia za skuteczną metodę wychowawczą, a w tym niemal jedna trzecia badanych (28%) prezentuje zdecydowanie negatywne zdanie na ten temat. Jedna trzecia badanych (29%) ma pewną wiedzę o istnieniu prawa zakazującego bicia dzieci. Co trzeci nastolatek tj. 34% jest ofiarą przemocy ze strony osób dorosłych, 22% nastolatków doświadczyło przemocy psychicznej, a 21% fizycznej, 18% dzieci było świadkami przemocy domowej.

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na Terenie Miasta Tarnobrzega na lata 2011-2016 zakładał diagnozowanie przemocy w rodzinie dotyczącej mieszkańców Tarnobrzega. Szczegółowa analiza wynikająca z tej diagnozy została przedstawiona w dalszej części Programu. Od wielu lat w gminie Tarnobrzeg podejmowane są działania zmierzające do ograniczenia zjawiska przemocy, pomocy osobom które znalazły się w sytuacji przemocowej oraz podejmowana jest szeroko rozumiana profilaktyka przeciwdziałania przemocy.

Rozdział II

Definicje pojęć

Zgodnie z definicją, zawartą w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie „*przemoc w rodzinie jest to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą*”.¹

Definicję *osoby najbliższej* znajdujemy zarówno w art. 115§ 11 Kodeksu karnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 1137 z późn. zm.), jak również w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Osobami najbliższymi są: małżonek, dzieci, rodzice, rodzeństwo, powinowaci, przysposobieni oraz ich małżonkowie, osoby pozostające we wspólnym pożyciu, a także inne osoby wspólnie zamieszkujące i gospodarujące.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje się tym, że:

- **jest intencjonalna** – to zamierzone działanie mające na celu kontrolowanie i podporządkowanie sobie drugiej osoby,
- **siły są nierówne** - jedna ze stron ma przewagę. Osoba doznająca przemocy jest słabsza, a osoba stosująca przemoc silniejsza. Nierównowaga może wynikać z wielu źródeł, m. in. płci, wieku, statusu materialnego,
- **narusza prawa i dobra osobiste** – osoba stosująca przemoc wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa osoby doznającej przemocy (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itp.),
- **powoduje cierpienie i ból** – osoba stosująca przemoc naraża zdrowie i życie drugiej osoby na poważne szkody. Osoba doświadczająca przemocy doświadcza bólu i cierpienia, które sprawia, że traci zdolność samoobrony. Przemoc w rodzinie może dokonywać się przy pomocy różnych instrumentów i przybierać różne formy:
- **fizyczną – naruszenie nietykalności fizycznej**. Przemoc fizyczna jest intencjonalnym zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub

¹ Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz.U. 2015, poz.1493 z późn. zm.)

niosącym takie ryzyko, np.; popychanie, szarpanie, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, ciągnięcie za uszy, przypalanie papierosem, bicie otwartą ręką, pięścią lub przedmiotami, użycie broni. Forma bierna przemocy fizycznej przejawia się w zakazach mówienia, chodzenia, załatwiania potrzeb fizjologicznych lub zamykaniu osoby doznającej przemocy w areszcie domowym, itp.;

- **psychiczną – naruszenie godności osobistej.** Przemoc psychiczna zawiera w sobie przymus i groźby, m.in. obrażanie, wyzywanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, nie liczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, ujawnianie tajemnic, sekretów, czytanie osobistej korespondencji, wyśmiewanie, lekceważenie, itp.; Przemoc psychiczna jest trudna do udowodnienia ponieważ nie zostawia śladów na ciele.
- **seksualną – naruszenie intymności.** Przemoc seksualna polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, lub bez pytania jej o zgodę oraz gdy wskutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu itp.;
- **ekonomiczną – naruszanie własności.** Przemoc ekonomiczna wiąże się z celowy niszczeniem własności drugiej osoby, pozbawieniem jej środków lub stworzeniem warunków, w których nie są zaspokojone jej potrzeby. Dążeniem do całkowitego uzależnienia finansowego ofiary od sprawcy. Przykładem przemocy ekonomicznej jest odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie ofierze podjęcie pracy, okradanie zmuszanie do zaciągania kredytów wbrew woli np. współmałżonka itp.;
- **zaniechanie – naruszenie obowiązku do opieki nad osobami zależnymi.** Jest zjawiskiem społecznym, które odnosi się w szczególności do relacji opartej na zależności np.: rodzic- dziecko, opiekun – osoba nieporadna (z uwagi na wiek lub niepełnosprawność). Charakteryzuje je niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizjologicznych i emocjonalnych osoby zależnej oraz brak zapewnienia właściwej uwagi, troski, opieki ze strony osób najbliższych. Brak pomocy w chorobie, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka, itp.;²

² Zob. Zespół Stowarzyszenia „Niebieska Linia”, 22 lutego 2014r.,

Cechą charakterystyczną zjawiska przemocy w rodzinie jest tendencja do powtarzania się pewnych prawidłowości nazywanych cyklem przemocy. W cyklu przemocy obserwuje się następujące po sobie fazy:

- ✓ **Faza narastającego napięcia** – jest to początek cyklu, charakteryzuje się on wzrostem napięcia i natężeniem sytuacji konfliktowych.
- ✓ **Faza ostrej przemocy** - następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji na ofierze. W tej fazie najczęściej dochodzi do interwencji, ofiary pod wpływem silnych emocji spowodowanych doznana krzywdą decydują się wezwać pomoc, złożyć zawiadomienie na policję, podjąć inne działania.
- ✓ **Faza miodowego miesiąca** – jest to faza skruchy ze strony sprawcy, okazania żalu, miłości. Sprawca obiecuje poprawę, deklaruje, że nigdy się to nie powtórzy, jest miły i troskliwy. Ofiara wbrew zdrowemu rozsądkowi i wcześniejszym doświadczeniom wierzy sprawcy, ponieważ pragnie by to była prawda. W tej fazie wycofuje się z wcześniej podjętych działań, rezygnuje z pomocy, wycofuje skargi. Stopniowo sprawca przestaje być miły, napięcie ponownie narasta i faza kończy się nawrotem przemocy spowodowanym wzrostem napięcia.

Stosowanie przemocy wobec osób najbliższych jest przestępstwem ściganym z urzędu, kwalifikowanym z art. 207 ustawy – Kodeks karny, który stanowi:

§ 1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§2. Jeżeli czyn określony w §1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w §1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.³

Przemoc w rodzinie we współczesnym świecie jest zjawiskiem na tyle powszechnym i niepokojącym, że konieczne stało się tworzenie systemu społecznego wsparcia w celu jej zapobiegania i przeciwdziałania. Podstawą do podejmowania działań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest świadomość, że:

1. Najważniejsze jest bezpieczeństwo ofiary i zatrzymanie przemocy, bez tego pomoc jest zazwyczaj nieskuteczna.

³ Zob. tj. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 1137 z późn. zm.)

2. Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca.
3. Zrozumiałe są wahania i niekonsekwencje w zachowaniu i decyzjach osoby doświadczającej przemocy, gdyż jest to jeden z objawów doznawanych urazów oraz konsekwencja bycia ofiarą przemocy w rodzinie.

Jednym z zadań nałożonych na samorządy jest opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.⁴

Niniejszy Program obejmuje analizę zjawiska przemocy w rodzinie w mieście Tarnobrzeg oraz cele i zadania, które należy realizować aby przeciwdziałać zjawisku przemocy w rodzinach zamieszkałych na terenie miasta Tarnobrzega.

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na Terenie Miasta Tarnobrzega na lata 2017 -2022 jest ściśle związany ze Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Tarnobrzega na lata 2014 -2020 uchwaloną przez Radę Miasta Tarnobrzega Uchwałą nr LIII/670/2014 z dnia 09 stycznia 2014r.

Ileokroć dalej jest mowa o:

Przemocy w rodzinie – oznacza to przemoc rozumiana w myśl art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz. U. z 2015r. poz.1493 z późn. zm.);

Osobie dotkniętej przemocą- oznacza to osobę, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;

Osobie stosującej przemoc – oznacza to osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie;

Procedurze - oznacza to procedurę „Niebieskie Karty” zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011r. Nr 209, poz.1245);

Programie - oznacza to Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na Terenie Miasta Tarnobrzega;

Zespole Interdyscyplinarnym - oznacza to Zespół Interdyscyplinarny do Spraw Przeciwdziałania Przemocy w Tarnobrzegu.

⁴ Zob. Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz.U. z 2015 poz.1493z późn. zm.), art. 6 ust.2 pkt.1

PODSTAWY PRAWNE PROGRAMU.

- ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz.U. z 2015r. poz. 1493 z późn. zm.),
- Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014 – 2020 ustanowiony Uchwałą Nr 76 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014r.,
- Wojewódzki Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014 – 2020 uchwalony przez Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie – Uchwała nr 325/7719/14 z dnia 25 lutego 2014r.,
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny (tekst jednolity Dz.U. z 2016 poz. 1137 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 930 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (tekst jednolity Dz. U. z 2016r. poz.575 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2016r. poz. 487 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 25 lutego 1964r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tekst jednolity Dz.U. z 2015r., poz. 2082 z późn. zm.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r. w sprawie procedury „niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta (Dz.U. z 2011r. Nr 209, poz.1245),
- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Tarnobrzega na lata 2014 – 2020.

Rozdział III

Diagnoza problemu przemocy w rodzinie.

Każdy człowiek, bez względu na pozycję społeczną czy status materialny, może doświadczać przemocy w rodzinie. Problem ten nie dotyczy tylko i wyłącznie tzw. rodzin patologicznych (dysfunkcyjnych), a występowaniu przemocy w rodzinie nie zawsze towarzyszy alkohol lub inny środek psychoaktywny. Niejednokrotnie świadkami przemocy w rodzinie są dzieci, dla których taka sytuacja jest dużą traumą, niosącą konsekwencje w ich dorosłym życiu. Kobiety często godzą się na przemoc, ponieważ uważają, że muszą zapewnić swoim dzieciom wychowanie i rozwój w pełnej rodzinie, bez względu na konsekwencje dla siebie samych. Wiedza psychologiczna wskazuje jednak, że dla prawidłowego rozwoju dziecka najistotniejsze jest poczucie bezpieczeństwa. Zjawisku przemocy w rodzinie nierzadko towarzyszą inne dysfunkcje, np. bezradność w sprawach opiekuńczo - wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego, alkoholizm czy bezrobocie. Kumulacja dysfunkcji w rodzinach wpływa na zachwianie poczucia bezpieczeństwa jej członków, sprzyja pojawieniu się trudności w prawidłowym funkcjonowaniu w środowisku domowym, jak i poza nim. Bardzo rzadko sprawca stosuje wobec swojej ofiary jedną formę przemocy. Zwykle wykorzystuje różne jej postaci, na przemian łącząc je tak, aby uzyskać pełną kontrolę nad osobą doznającą przemocy. Zachowanie osoby stosującej przemoc może wywołać u osoby krzywdzonej trwałe negatywne skutki i w efekcie doprowadzić do zniszczenia u niej pozytywnego obrazu samej siebie.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem złożonym i wieloaspektowym, stąd też powinna być rozpatrywana nie tylko w perspektywie prawnej i psychologicznej, ale też moralnej i społecznej. Przemoc w rodzinie to przestępstwo, a zarazem krzywda fizyczna i psychiczna wyrządzana osobie najbliższej. Ten, który powinien pomagać, wspierać i chronić, krzywdzi i niszczy, burzy spokój i poczucie bezpieczeństwa rodziny, nic sobie nie robiąc z poszanowania ludzkiego życia, zdrowia i godności osobistej.

Złożoność zjawiska przemocy w rodzinie wymaga dostępności wieloaspektowych form pomocy ofiarom przemocy domowej, od działań interwencyjnych, poprzez udzielenie schronienia, informowanie, edukowanie, umożliwienie korzystania ze specjalistycznego poradnictwa, zapewnienie wsparcia emocjonalnego, psychoterapii, udzielanie pomocy socjalnej dającej

sytuacyjne oparcie dla dalszych działań. Niezbędne jest dalsze doskonalenie istniejącego systemu, zapewniającego kompleksową pomoc nie tylko osobom doświadczającym przemocy, ale również osobom stosującym przemoc.

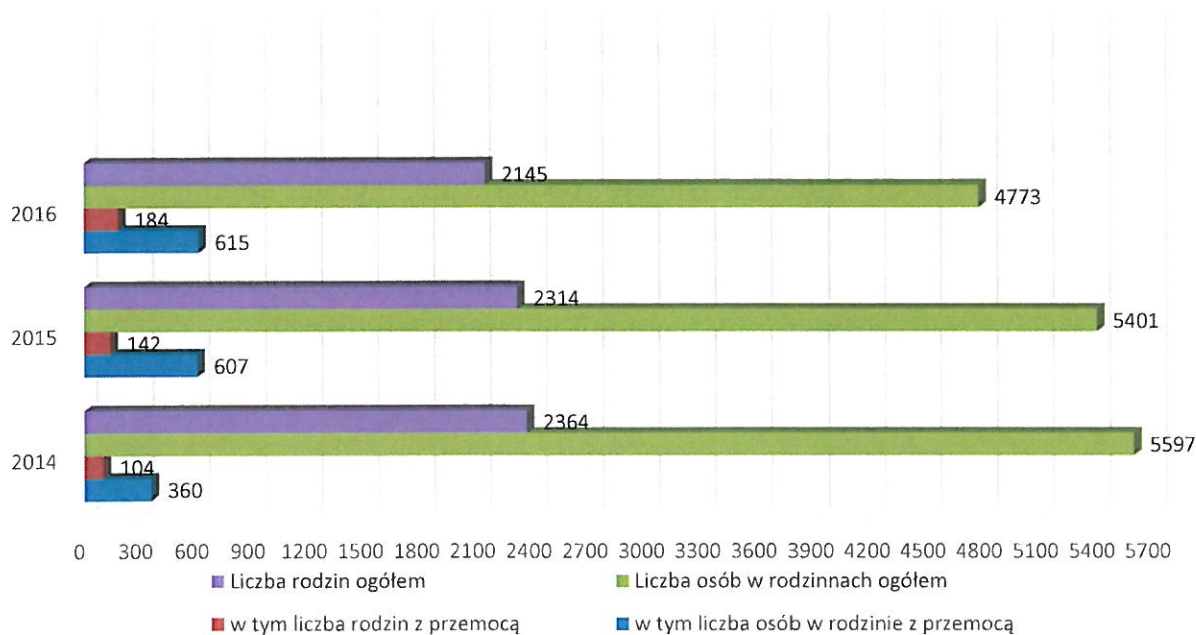
Występowanie przemocy w rodzinie odnotowywane jest corocznie również w naszym mieście. Świadczą o tym dane opracowane z materiałów będących w posiadaniu Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu, oraz instytucji i organizacji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy.

W celu właściwego zaplanowania podejmowanych działań konieczne jest zdiagnozowanie i stałe monitorowanie rzeczywistego rozmiaru zjawiska przemocy w rodzinie. Diagnoza została przeprowadzona na podstawie danych przedstawionych w sprawozdaniach z realizacji zadań w ramach Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na terenie Miasta Tarnobrzega na lata 2011-2016. Należy tu podkreślić, że określenie skali przemocy w rodzinie jest trudne ponieważ dane zgromadzone przez instytucje i podmioty, które w swojej działalności mają bezpośredni lub pośredni kontakt z osobami co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie (organizacje pozarządowe, ośrodki pomocy społecznej, sądy, policja, prokuratury, komisja rozwiązywania problemów alkoholowych, ośrodki wsparcia) stosują różne formy typologii i klasyfikacji danych.

Skala problemu przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych sprawozdawczych z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na terenie Miasta Tarnobrzeg na lata 2011-2016

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie
na terenie Miasta Tarnobrzeg na lata 2014-2016

Wykres Nr 1. Liczba rodzin objętych pomocą społeczną w tym z powodu przemocy w rodzinie w Tarnobrzegu w latach 2014-2016

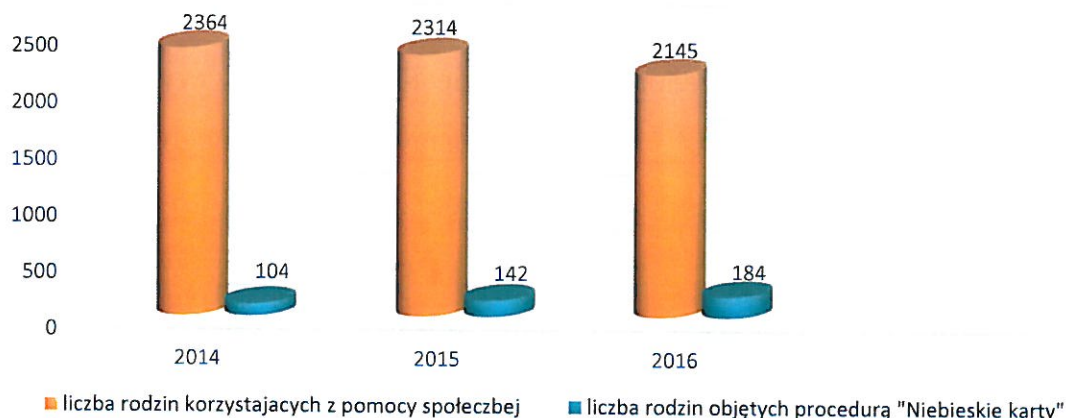

Opracowanie własne na podstawie danych MOPR w Tarnobrzegu

Według danych statystycznych Miejskiego Ośrodka Pomocy w Rodzinie w Tarnobrzegu liczba rodzin korzystających z pomocy tutejszego Ośrodka wykazuje tendencje spadkową tj. 2364 w 2014 roku i 2145 w 2016 roku. Natomiast w odniesieniu do liczby rodzin korzystających z pomocy MOPR z powodu trudnej sytuacji związanej z przemocą w rodzinie odnotowano tendencje wzrostową tj. 104 w 2014 roku i 184 w 2016 roku (wykres Nr 1).

Wykres Nr 2. Liczba rodzin korzystających z pomocy społecznej

w stosunku do liczby rodzin objętych procedurą „Niebieskie Karty” w latach 2014-2016

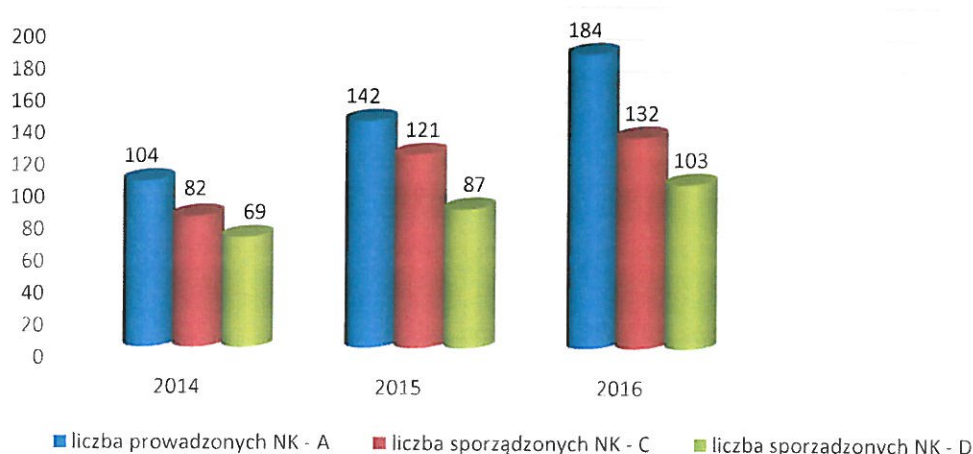
Opracowanie własne na podstawie danych MOPR w Tarnobrzegu

Wykres Nr 2 przedstawia tendencję wzrostu liczby rodzin objętych procedurą „Niebieskie karty” w stosunku do rodzin korzystających ogółem z pomocy społecznej w Tarnobrzegu na przestrzeni lat 2014-2016.

Procedurę „Niebieskie Karty” prowadzoną w latach 2014-2016 na terenie Miasta Tarnobrzega, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r., w którym określono instytucje uprawnione do wszczęcia procedury „Niebieskie Karty” przedstawiają kolejne wykresy

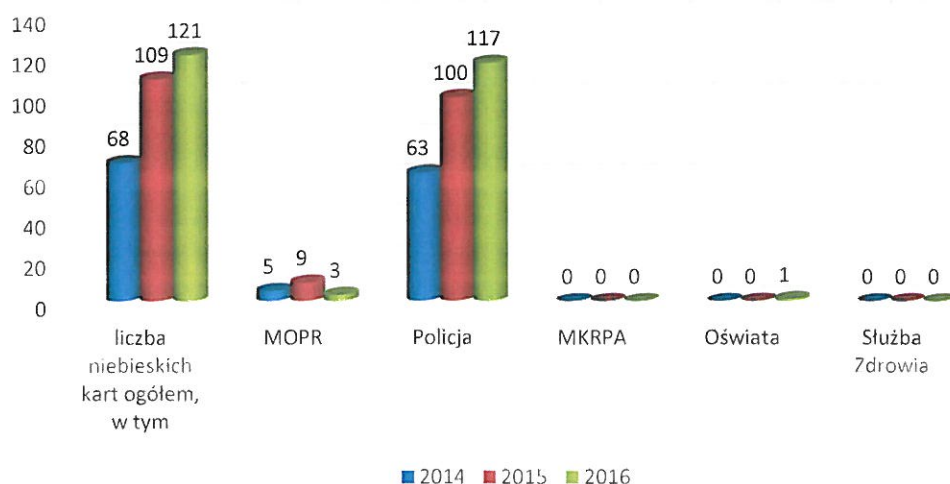
Wykres Nr 3. Liczba sporządzonych niebieskich kart

w latach 2014-2016

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”, wszczynając procedurę „Niebieskie Karty” należy wypełnić formularz „Niebieska Karta – A” przez przedstawiciela jednego z podmiotów wymienionych w art. 9d ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Zgodnie z przedstawionym wykresem liczba sporządzonych niebieskich kart stale wzrasta. Począwszy od formularza „Niebieska Karta – A” (od 104 w 2014r. do 184 w 2016r.), po formularz „Niebieska Karta – C” (od 82 w 2014r. do 132 w 2016r.), który wypełniany jest z osobami co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie. Aż po formularz „Niebieska Karta – D” (od 69 w 2014r. do 103 w 2016r.), który jest wypełniany z osobami podejrzewanymi o stosowanie przemocy w rodzinie.

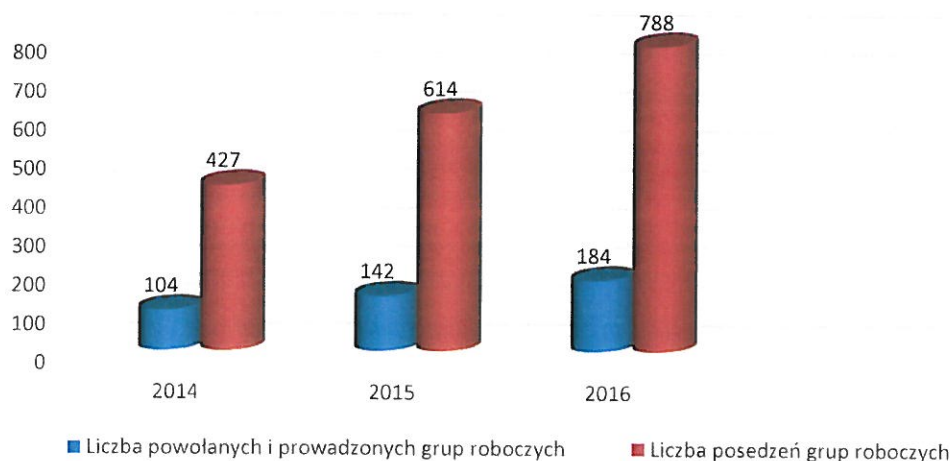
Wykres Nr 4. Liczba wszczętych procedur "Niebieskie Karty" przez poszczególne instytucje w latach 2014-2016

Zgodnie z analizą danych MOPR najczęściej niebieskich kart jest zakładanych przez Policję (od 63 w roku 2014 do 117 w roku 2016), co stanowi około 94% ogółu wszystkich prowadzonych niebieskich kart. Drugą w kolejności instytucją jest MOPR (od 5 w roku 2014 do 3 w roku 2016), co stanowi około 5,7% ogółu wszystkich prowadzonych niebieskich kart. Kolejne instytucje to Oświata około 0,3%, MKRPA 0%, Służba Zdrowia 0%. Jest to wynikiem wykonywania obowiązków służbowych przez poszczególne służby i postrzegania Policji jako organu powołanego do zapewnienia ochrony przed przemocą.

Wykres Nr 5. Liczba powołanych i prowadzonych grup roboczych

w latach 2014-2016

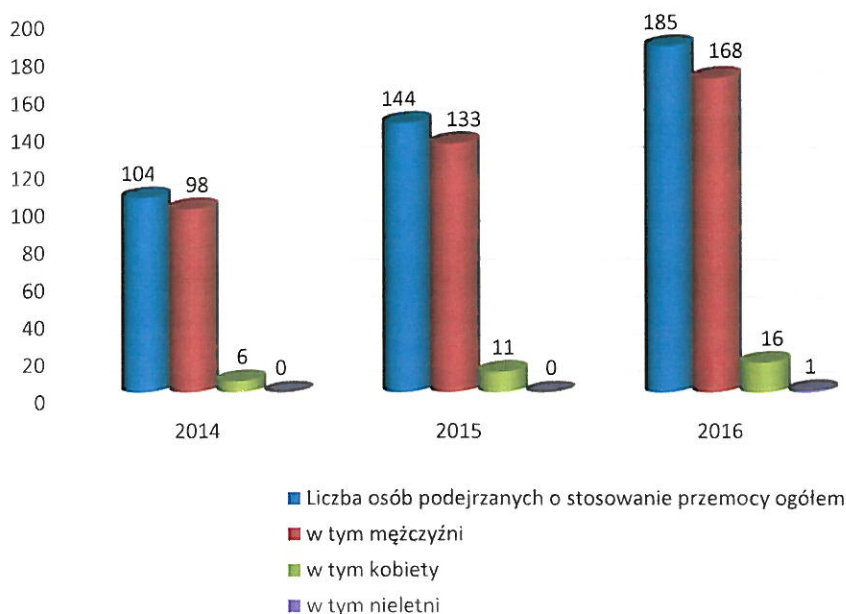

Opracowanie własne na podstawie danych MOPR i Zespołu Interdyscyplinarnego w Tarnobrzegu

Grupy robocze powołane przez Zespół Interdyscyplinarny w celu rozwiązywania problemów związanych z występowaniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach pracują w zależności od zgłaszanych potrzeb osób dotkniętych przemocą. O zaangażowaniu członków grup roboczych świadczy liczba odbytych posiedzeń, co w stosunku do liczby powołanych grup obrazuje wykres Nr 5.

Wzrost liczby prowadzonych procedur „Niebieskie Karty” wpływa na wzrost liczby osób podejrzanych o stosowanie przemocy w rodzinie jak i osób co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie.

Wykres Nr 6. Liczba osób podejrzanych o stosowanie przemocy na terenie Miasta Tarnobrzega w latach 2014-2016

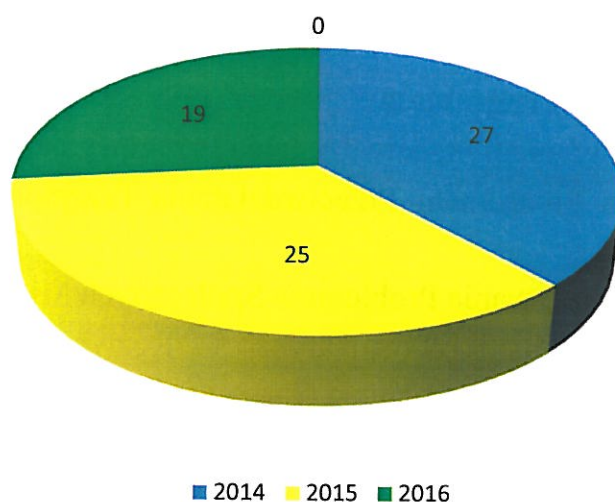

Opracowanie własne na podstawie danych MOPR i Zespół interdyscyplinarny w Tarnobrzegu

Wykres Nr 6 obrazuje udział osób podejrzanych o stosowanie przemocy z podziałem na płeć, w stosunku do ogólnej liczby osób podejrzanych o stosowanie przemocy. Przedstawione dane wskazują na przewagę mężczyzn jako osób podejrzanych o stosowanie przemocy oraz na tendencję wzrostową liczby kobiet wskazywanych jako sprawcy przemocy.

Na podstawie danych otrzymanych z Prokuratury Rejonowej w Tarnobrzegu (wykres Nr 6) sporządzono zestawienie liczby spraw dotyczących przemocy w rodzinie zakończonych aktem oskarżenia.

Wykres Nr 7. Liczba spraw dotyczących przemocy w rodzinie zakończonych oskarżeniem

Opracowanie własne na podstawie danych Prokuratury Rejonowej w Tarnobrzegu

Na podstawie przedstawionych danych widoczny jest spadek liczby spraw dotyczących przemocy w rodzinie zgłoszonych i zakończonych aktem oskarżenia. Nie można stwierdzić, iż przemocy kwalifikującej się do wszczęcia postępowania karnego jest mniej, szczególnie porównując wzrastającą liczbę wszczętych procedur „Niebieskie Karty”.

Rozdział IV

Założenia Programu

Program jest spójny z Programami:

- Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy na lata 2014-2020.
- Wojewódzkim Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020.
- Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Tarnobrzega.
- Miejskim Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii.

Program będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- **ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie** (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 1390 z późn. zm.),
- ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jednolity Dz. U. z 2016r. poz. 930 z późn. zm.),
- ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2016r. poz. 487 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lutego 2011r. w sprawie standardu podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, kwalifikacji osób zatrudnionych w tych ośrodkach, szczegółowych kierunków prowadzenia oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie oraz kwalifikacji osób prowadzących oddziaływanie korekcyjno-edukacyjne

Zasoby Miasta Tarnobrzega w zakresie realizacji Programu:

1. Zasoby ludzkie – specjaliści z różnych dziedzin.
2. Zasoby instytucjonalne – instytucje i organizacje zajmujące się problemem przemocy w rodzinie oraz instytucje i organizacje pełniące funkcję wspierającą:
 - Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie,
 - Komenda Miejska Policji,

- Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Sąd Rejonowy wraz z zespołami kuratorskiej służby sądowej,
- Prokuratura Rejonowa,
- placówki oświatowo-wychowawcze,
- placówka leczenia odwykowego,
- organizacje pozarządowe,
- parafie,
- schronisko dla bezdomnych

Czynniki gwarantujące właściwą realizację Programu:

- poparcie działań i współpraca z samorządem,
- dobrze przygotowana i stale doskonaląca umiejętności kadra instytucji działających na rzecz rodziny,
- dobra znajomość środowiska przez pracowników socjalnych,
- znajomość zagrożeń wynikających z patologii,
- silne więzi rodzinne,
- doświadczenia służb i instytucji w podejmowaniu działań interdyscyplinarnych
- wzrost świadomości społeczności lokalnej w kwestii działań nakierowanych na przeciwdziałanie przemocy.

Adresaci Programu:

- osoby doświadczające przemocy w rodzinie, w tym m. in. dzieci i młodzież, a także osoby pełnoletnie tj. współmałżonkowie lub osoby żyjące w związkach nieformalnych oraz osoby starsze i niepełnosprawne;
- osoby, wobec których istnieje podejrzenie stosowania przemocy;
- osoby będące świadkami przemocy w rodzinie;
- mieszkańcy miasta Tarnobrzega w ramach profilaktyki i działań edukacyjnych;
- pracownicy instytucji i organizacji realizujących zadania z zakresu pracy z osobami dotkniętymi i stosującymi przemoc w rodzinie;
- pracownicy instytucji i organizacji realizujących zadania związane z działaniami profilaktycznymi i edukacją w zakresie problemu przemocy w rodzinie.

Rozdział V

Cele Programu

Celem głównym Programu jest:

Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na terenie Tarnobrzega.

Cel główny Programu będzie realizowany poprzez cele szczegółowe:

- 1) Edukacja społeczna i promocja oddziaływań profilaktycznych w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie.
- 2) Zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie poprzez doskonalenie lokalnego systemu wsparcia.
- 3) Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.
- 4) Podnoszenie poziomu kompetencji przedstawicieli służb i instytucji realizujących zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie i rozwijanie współpracy interdyscyplinarnej.
- 5) Diagnozowanie zjawiska przemocy na terenie Miasta Tarnobrzega.

Realizacja celów Programu

Cel 1. Edukacja społeczna i promocja oddziaływań profilaktycznych w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie.

Zadania	Działania	Realizatorzy	Termin realizacji
1. Organizowanie i udział w ogólnopolskich i lokalnych kampaniach społecznych.	<ul style="list-style-type: none"> Opracowywanie i dystrybucja materiałów informacyjno – edukacyjnych Podjęmowanie działań edukacyjnych kierowanych do różnych grup odbiorców, m.in. do dzieci i młodzieży szkolnej, osób niepełnosprawnych i starszych. Realizacja programów profilaktycznych, prelekcji dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Wspieranie różnych form spędzania czasu wolnego promujących wartości rodzinne i wychowanie bez przemocy. Organizowanie konferencji tematycznych 	<ul style="list-style-type: none"> Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie Punkt Interwencji Kryzysowej Komenda Miejska Policji Straż Miejska Placówki oświatowo - wychowawcze Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Organizacje pozarządowe Prokuratura Rejonowa Sądy 	2017 - 2022

Cel 2. Zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie poprzez doskonalenie lokalnego systemu wsparcia.

Zadania	Działania	Realizatorzy	Termin realizacji
1. Prowadzenie działań interwencyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy.	<ul style="list-style-type: none"> Praca służb działających w ramach procedury „Niebieskie karty” Wdrażanie interdyscyplinarności działań interwencyjnych Stwarzanie sprzyjających warunków do uzyskania pomocy dla osób doświadczających przemocy 	<ul style="list-style-type: none"> Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie Zespół Interdyscyplinarny Punkt Interwencji Kryzysowej Prokuratura Rejonowa Sąd Rejonowy Komenda Miejska Policji Straż Miejska Żandarmeria Wojskowa Placówki oświatowo - wychowawcze 	2017 - 2022
2. Udzielanie profesjonalnej pomocy osobom dotkniętym przemocą i świadkom przemocy.	<ul style="list-style-type: none"> Interwencja kryzysowa prowadzona w ramach pracy Punktu Interwencji Kryzysowej Praca psychologiczna i terapeutyczna prowadzona indywidualnie i w formie grup wsparcia. Praca przedstawicieli służb, 	<ul style="list-style-type: none"> Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Organizacje pozarządowe Placówki służby zdrowia 	

<p>3. Zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia.</p>	<p>instytucji i organizacji pozarządowych zgodnie z kompetencjami.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Udzielanie bezpiecznego schronienia osobom lub rodzinom dotkniętym przemocą • Udzielanie bezpiecznego schronienia dzieciom – ofiarom przemocy poprzez umieszczanie w rodzinach zastępczych pełniących zadania pogotowia rodzinnego i placówkach opiekuńczo – wychowawczych typu interwencyjnego. • Informowanie osób dotkniętych przemocą w rodzinie o instytucjach i organizacjach oferujących specjalistyczne formy pomocy i wsparcia. 		
--	---	--	--

Cel 3. Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

Zadania	Działania	Realizatorzy	Termin realizacji
<p>1. Zapewnienie stałych form oddziaływań korekcyjnych, interwencyjnych i terapeutycznych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Prowadzenie programów korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc. • Podejmowanie działań informacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie. • Wypracowanie zasad współpracy z prokuraturą w zakresie zastosowania wobec osób stosujących przemoc w rodzinie środków zapobiegawczych. • Prowadzenie edukacji i terapii dla nieletnich. 	<ul style="list-style-type: none"> • Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie • Zespół Interdyscyplinarny • Punkt Interwencji Kryzysowej • Prokuratura Rejonowa • Sąd Rejonowy • Komenda Miejska Policji • Straż Miejska • Żandarmeria Wojskowa • Placówki oświatowo - wychowawcze • Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych • Organizacje pozarządowe. 	<p>2017 - 2022</p>

Cel 4. Podnoszenie poziomu kompetencji przedstawicieli służb i instytucji realizujących zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie i rozwijanie współpracy interdyscyplinarnej.

Zadania	Działania	Realizatorzy	Termin realizacji
<p>1. Podnoszenie kwalifikacji i umiejętności kadry wszystkich podmiotów – realizatorów Programu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zapewnienie udziału w szkoleniach resortowych oraz szkoleniach interdyscyplinarnych z zakresu przeciwdziałania przemocy. • Zapewnienie pomocy psychologicznej – superwizji dla osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie. • Organizowanie konferencji tematycznych z udziałem specjalistów z instytucji i organizacji pozarządowych działających na polu przeciwdziałania przemocy. 	<ul style="list-style-type: none"> • Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie • Zespół Interdyscyplinarny • Punkt Interwencji Kryzysowej • Prokuratura Rejonowa • Sąd Rejonowy • Komenda Miejska Policji • Straż Miejska • Żandarmeria Wojskowa • Placówki oświatowo - wychowawcze • Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, • Organizacje pozarządowe. 	<p>2017 - 2022</p>

Cel 5. Diagnozowanie zjawiska przemocy na terenie Miasta Tarnobrzega.

Zadania	Działania	Realizatorzy	Termin realizacji
<p>1. Ustawiczne diagnozowanie i monitorowanie zjawiska przemocy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Prowadzenie statystyk w zakresie przemocy przez wszystkie instytucje zgodnie z wymogami resortowymi oraz w sposób wynikający z Programu. • Rejestrowanie przypadków przemocy domowej przez Zespół Interdyscyplinarny. • Analiza danych statystycznych pozyskanych z instytucji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Tarnobrzegu przez Zespół Interdyscyplinarny w celu diagnozy zjawiska i monitorowania zmian. 	<ul style="list-style-type: none"> • Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie • Zespół Interdyscyplinarny • Punkt Interwencji Kryzysowej • Prokuratura Rejonowa • Sąd Rejonowy • Komenda Miejska Policji • Straż Miejska • placówki oświatowo - wychowawcze • Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych • Organizacje pozarządowe. 	<p>2017 - 2022</p>

Rozdział VI

Monitorowanie, ewaluacja i finansowanie Programu

Monitorowanie

Monitorowanie realizacji programu odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację. Sprawozdania z realizacji programu podmioty składają do dnia 28 lutego każdego roku do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu.

Ewaluacja

Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu dokonywać będzie ewaluacji w każdym roku i przedstawi Radzie Miasta ocenę do dnia 31 marca.

Finansowanie Programu

Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Tarnobrzeg pochodzących z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz umieszczonych w budżecie Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, dotacji oraz ze środków pozabudżetowych z innych źródeł w tym ze środków unijnych.

Sesja Rady Miasta 40/30.03.2017

GŁOSOWANIE

13.

Głosowanie nad uchwałą w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na Terenie Miasta Tarnobrzega, na lata 2017-2022.

TYP GŁOSOWANIA

Jawne

DATA GŁOSOWANIA

30.03.2017 18:35

LICZBA UPRAWNIONYCH

21

GŁOSY ZA

15

LICZBA OBECNYCH

19

GŁOSY PRZECIW

0

LICZBA NIEOBECNYCH

2

GŁOSY WSTRZYMUJĄCE SIĘ

1

GŁOSY NIEODDANE

3

KWORUM ZOSTAŁO OSIĄGNIĘTE

UPRAWNIENI DO GŁOSOWANIA

LP	NAZWISKO I IMIĘ	GŁOS	LP	NAZWISKO I IMIĘ	GŁOS
1	Dariusz Bożek	za	12	Leszek Ogorzałek	za
2	Jan Dziubiński	za	13	Sławomir Partyka	nieobecny
3	Kamil Kalinka	za	14	Anna Pekar	za
4	Bożena Kapuściak	za	15	Robert Popek	za
5	Barbara Kłeczek	za	16	Wiktor Stasiak	wstrzymał się
6	Dariusz Kołek	nieoddany	17	Waldemar Stępak	za
7	Marian Kolodziej	nieoddany	18	Waldemar Szwedo	za
8	Norbert Mastalerz	nieoddany	19	Stanisław Uziel	za
9	Halina Mudrecka	za	20	Marian Ziolo	za
10	Mariusz Myszkowski	za	21	Witold Zych	za
11	Łukasz Nowak	nieobecny			